

Sygn. akt V U 1610/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Radosław Buko**

Protokolant: st. sekr. sądowy Beata Pezena

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 roku w Słupsku

odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 22 sierpnia 2013 roku znak (...)

i z dnia 6 września 2013 roku znak (...)

w sprawie **S. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o wysokość świadczenia i odsetki

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 22 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., znak (...) ponownie ustalił ubezpieczonemu S. K. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku wypadkiem przy pracy ustalając ją w ocenie organu rentowego zgodnie z treścią wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 18 czerwca 2013 r., sygn. akt VU 595/11 od dnia 28 lutego 2011 r. do 30 lipca 2014 roku. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony zarzucając błędne ustalenie w decyzji wysokości świadczenia oraz zarzucając brak rozstrzygnięcia w przedmiocie odsetek.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że nie naliczył odsetek zgodnie z art.118 ust 1,1a i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z dnia 17 grudnia 1998 roku r.(t.j. z 2009 r., nr 153,poz.1227 ze zm) , ponieważ Sąd Okręgowy w Słupsku nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego, a decyzja przyznająca świadczenie została wydana w ustawowym terminie tj. 30 dni od wpływu prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku. Organ rentowy powołał się na pismo z dnia 6.09.2013r. w którym szczegółowo wyjaśniono ubezpieczonemu sposób wyliczenia wysokości świadczenia.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony S. K., ur. (...) w okresie od 27.09.1999r. do 30.09.2009r. pobierał okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19.11.1997r. ubezpieczony pobierał rentę w wysokości 75 % renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy podwyższoną do 60 % podstawy wymiaru. Prawomocnym wyrokiem z dnia 03.02.2011 r., sygn. akt VU 111/10, Sąd Okręgowy w Słupsku oddalił odwołanie ubezpieczonego o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Od powyższego wyroku ubezpieczony wniósł apelację.

Wyrokiem z dnia 10.11.2011 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku, w sprawie III AUa 557/11, oddalił apelację ubezpieczonego S. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 03.02.2011 r., oddalającego jego odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 10.12.2009 r., odmawiającej mu przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 01.10.2009 r.

Ubezpieczony złożył również skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku.

W dniu 23.10.2012 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W dniu 28.02.2011 r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Decyzją z dnia 30.05.2011 r., znak (...), organ rentowy odmówił ubezpieczonemu S. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19.11.1997 r.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji.

Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2013 roku, w sprawie sygn.akt.VU 595/11 Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu S. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 28.02.2011 r. tj. od dnia złożenia wniosku do 30.07.2014 r, nie stwierdzając odpowiedzialności organu rentowego, o czym orzeczono w sentencji wyroku.

(okoliczności bezsporne)

Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1980 roku do grudnia 1989 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wyniósł 112,91%. Podstawa wymiaru renty obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 112,91% przez kwotę bazową 1327,44 obowiązującą od 01.06.1999 r.).

Zgodnie z art. 20 w/w ustawy Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” kwotę bazową o której mowa w art. 19. W związku z tym podstawa wymiaru wyniosła 1498,81 zł.

Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 279 miesięcy okresów składkowych tj. 23 lata i 3 miesiące oraz 28 miesięcy nieskładkowych tj. 2 lata i 4 miesiące.

Renta dla osoby częściowo niezdolnej do pracy wynosi 75 % renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy. Renta z tytułu niezdolności do pracy wynosi:

- a. 24% kwoty bazowej,
- b po 1,3% podstawy wymiaru za każdy rok okresów składkowych - z uwzględnieniem pełnych miesięcy,
- c. po 0,7% podstawy wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych - z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

Mając na uwadze powyższe:

Ad. a. - $24\% \times 1327,44 \text{ zł} = 318,59 \text{ zł}$

Ad. b. - $(279 \times 1,3\%) : 12 \times 1498,81 = 453,09 \text{ zł}$

Ad. c. - $(28 \times 0,7\%) : 12 \times 1498,81 \text{ zł} = 24,43 \text{ zł}$ Co po z sumowaniu daje 796,11 zł.

Renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 75% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Czyli $75\% \times 796,11 = 597,08$ zł.

Rentę w przypadku ubezpieczonego podwyższono do 60 % podstawy wymiaru.

Wysokość świadczenia od 27.09.2009 roku wynosi 899,29 zł. Następnie świadczenie podlegało waloryzacji:

- od 01.06.2000r. $(899,29\text{zł} \times 104,3\%) = 937,96$ zł;

- od 01.06.2001 r. $(937,96\text{zł} \times 112,07\%) = 1057,07$ zł;

- od 01.06.2002r. $(1057,07\text{zł} \times 100,05\%) = 1062,36$ zł;

- od 01.03.2003r. $(1062,36\text{zł} \times 103,7\%) = 1101,67$ zł;

- od 01.03.2004r. $(1101,67\text{zł} \times 101,8\%) = 1121,50$ zł;

- od 01.03.2006r. $(1121,50\text{zł} \times 106,2\%) = 1191,03$ zł;

- od 01.03.2008r. $(1191,03\text{zł} \times 106,5\%) = 1268,45$ zł;

- od 01.03.2009r. $(1268,45\text{zł} \times 106,1\%) = 1345,83$ zł i świadczenie w tej wysokości było wypłacane do 30.09.2009 roku tj. do przyznania prawa do świadczenia.

Wyrokiem sądu świadczenie zostało przyznane od 28.02.2011r.

Wysokość renty wynosiła :

- na dzień 28.02.2011r. $(1345,83 \text{ zł} \times 104,62\%) = 1408,00$ zł;

- od 01.03.2011r. $(1408,00 \text{ zł} \times 103,1\%) = 1451,65$ zł;

- od 01.03.2012r.:

Podstawa wymiaru: 2419,42zł

Kwota renty wyliczona na dzień 29.02.2012r. wynosi 981,43 zł.

Waloryzacja: $981,43\text{zł} + 53,25 \text{ zł} = 1034,68$ zł

$981,43\text{zł} \times 105,43\%$

$2419,42\text{zł} \times 105,43\% = 2550,75\text{zł}$

$2550,75\text{zł} \times 60\% = 1530,47\text{zł}$

- od 01.03.2013r.

Waloryzacja $1034,68 \text{ zł} \times 104\% = 1076,07$

$2550,75 \times 104\% = 2652,8$

$2652,8 \times 60\% = 1591,69$ zł.

(Dowód: akta ZUS, pismo organu rentowego k.14 – 16 akt sprawy)

Decyzją z dnia 6 września 2013 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w odpowiedzi na pismo ubezpieczonego z dnia 2 września 2013 roku odmówił ubezpieczonemu prawa do wypłaty odsetek.

(Dowód: decyzja k.238 akt sądowych)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołania nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnośnie odwołania od decyzji z dnia 6 września 2013 r., znak (...) odmawiającej prawa do odsetek, stwierdzić należy, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

Zważyć należy, że stosownie do treści art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 1440), dalej jako: ustawa o emeryturach i rentach z FUS, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji.

Natomiast art. 118 ust. 1a cytowanej ustawy stanowi, że za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uznaje się dzień wpływu prawomocnego orzeczenia tylko w sytuacji, gdy za nieustalenie tych okoliczności nie ponosi odpowiedzialności organ rentowy.

W okolicznościach niniejszej sprawy wskazać należy, iż w oparciu o prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 18.06.2013 r., sygn. akt VU 1610/13 organ rentowy wydał w dniu 22.08.2013 r. decyzję o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia pracy od 28.02.2011 r. tj. od dnia złożenia wniosku do 30.07.2014 r, (zgodnie z sentencją wyroku). Decyzja wykonująca prawomocny wyrok została wydana 22 sierpnia 2013 roku w ustawowym terminie 30 dni licząc od dnia wpływu do organu rentowego prawomocnego orzeczenia (wpłynęło 01.08.2013r.), a zatem organ rentowy zachował 30 dniowy termin na wydanie decyzji. Wypłata renty nastąpiła bez odsetek należnych za poszczególne miesięczne świadczenia rentowe, gdyż Sąd Okręgowy nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieprzyznanie prawa do świadczenia rentowego. W ocenie Sądu ocena niezdolności do pracy wnioskodawcy w związku z wypadkiem przy pracy wymagała przeprowadzenia postępowania dowodowego w postaci opinii biegłych sądowych, co nie było możliwe przed organem rentowym. Sąd Okręgowy nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego, gdyż dopiero na podstawie opinii biegłego neurologów oraz urologa ustalono, że ubezpieczony jest od dnia złożenia wniosku tj. od 28.02.2011 r. okresowo częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19.11.1997 r. Ubezpieczony mógł domagać się zmiany powyższego rozstrzygnięcia w drodze apelacji, czego jednak nie uczynił.

Mając powyższe na względzie i uwzględniając zasadę res iudicata zważyć należy, że odwołanie ubezpieczonego w tym zakresie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego rozpoznającego niniejszą sprawę pismo organu rentowego z dnia 6.09.2013r. odmawiające prawa do odsetek mimo braku słowa decyzja w treści i nie zawierające pouczenia co do sposobu i terminu zaskarżenia – należy traktować jako decyzję gdyż rozstrzygało istotną kwestię dla ubezpieczonego dotyczyło wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych, zostało podpisane przez uprawnioną osobę, zatem odwołanie od tej decyzji mogło być rozpoznane przez sąd w niniejszym postępowaniu.

Przechodząc w dalszej części do żądania ubezpieczonego przyznania mu 100% renty wypadkowej zważyć należy, że nie znajdując one oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

W myśl bowiem art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta dla osoby częściowo niezdolnej do pracy wynosi 75 % renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy. Zgodnie z treścią art. 17 ust 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.) przy ustalaniu prawa do renty z

tytułu niezdolności do pracy, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zatem zasadne jest stosowanie do renty wypadkowej przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Renta z tytułu niezdolności do pracy wynosi:

- a. 24% kwoty bazowej,
- b. po 1,3% podstawy wymiaru za każdy rok okresów składkowych - z uwzględnieniem pełnych miesięcy,
- c. po 0,7% podstawy wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych - z uwzględnieniem pełnych miesięcy.

Mając na uwadze powyższe: w przypadku ubezpieczonego

Ad. a. - $24\% \times 1327,44 = 318,59$ zł.

Ad. b. - $(279 \times 1,3\%) : 12 \times 1498,81\text{zł.} = 453,09$ zł.

Ad. c. - $(28 \times 0,7\%): 12 \times 1498,81\text{zł} = 24,43$ zł.

Suma tych operacji dała 796,11 zł.

Renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy wynosi 75% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Czyli $75\% \times 796,11$ zł. = 597,08 zł. Zatem $75\% \times 796,11\text{zł} = 597,08$ zł.

Rentę w przypadku ubezpieczonego podwyższono do 60 % podstawy wymiaru, ponieważ zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j Dz.U z 2009r., Nr 167, poz.1322) renta z tytułu niezdolności do pracy z ubezpieczenia wypadkowego nie może być niższa niż 60% podstawy jej wymiaru dla osoby częściowo niezdolnej do pracy. Do 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego uprawniona jest tylko osoba mająca prawo do renty szkoleniowej. Podkreślić należy, że również poprzednio w decyzji z dnia 4.10.1999r. zastosowano tą samą metodę wyliczenia wysokości świadczenia ubezpieczonemu –

(vide wyliczenie renty w decyzji z dnia 4.10.1999r. k 27 akt rentowych ZUS).

Zatem $60\% \times 1498,81\text{zł} = 899,29$ zł. W przypadku ubezpieczonego wysokość świadczenia od 27.09.2009 roku wynosiła 899,29 zł. Świadczenie było następnie waloryzowane, ostatni raz od 1 marca 2009 roku i wynosiło do 30 września 2009 r.

1 345,83 zł.

Przywrócenie prawa do renty następuje ex lege w razie ponownego powstania niezdolności ubezpieczonego do pracy. Stosownie do treści art. 17 ust 4 ustawy wypadkowej prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jaki upłynął od ustania prawa do renty.

Wysokość renty ubezpieczonego na dzień 28.02.2011r. wynosiła $1345,83\text{zł} \times 104,62\% = 1408,00$ zł;

- od 01.03.2011r. $(1408,00\text{zł} \times 103,1\%) = 1451,65$ zł;

- od 01.03.2012r.

Podstawa wymiaru: 2419,42 zł

Kwota renty wyliczona na dzień 29.02.2012r. wynosi 981,43 zł

Waloryzacja: $981,43\text{zł} + 53,25\text{ zł} = 1034,68\text{ zł}$.

$981,43\text{zł} \times 105,43\%$

$2419,42\text{zł} \times 105,43\% = 2550,75\text{zł}$.

$2550,75\text{zł} \times 60\% = 1530,47\text{zł}$

- od 01.03.2013r.

Waloryzacja $1034,68\text{ zł} \times 104\% = 1076,07\text{zł}$.

$2550,75\text{ zł} \times 104\% = 2652,8\text{zł}$.

$2652,8 \times 60\% = 1591,69\text{ zł}$.

Odnosząc poczynione uwagi do okoliczności przedmiotowej sprawy wskazać należy, iż obliczając rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy S. K. organ rentowy w decyzji z dnia 22 sierpnia 2013 roku ustalił podstawę w prawidłowej wysokości. Tym samym odwołanie S. K. nie zasługiwało na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy z przytoczonych motywów Sąd mając na uwadze przytoczone wyżej przepisy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie o czym orzekł jak w sentencji.